

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.

2016 - 8264

Doknr.

466914

Dato

25-04-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 19. april 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 47 (ad L 150) til børne- og socialministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 47:

Ministeren bedes kommentere præsentationerne fra RYK – Rygmarvsskadede i Danmark, jf. L 150 - bilag 6.

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at der med lovforslag L 150 ikke foreslås nogen ændringer i reglerne om udmåling af støtte til hjælpemidler, herunder i forbindelse med indgåelse af nye leverandøraftaler.

Som det også fremgår af RYK's præsentation, præciserede det daværende Social- og Integrationsministerium i et brev af 9. august 2012 til alle kommunalbestyrelser reglerne om støtte til hjælpemidler, herunder især i forhold til skift til anden type hjælpemiddel ved indgåelse af ny leverandøraftale.

Det fremgår bl.a. af dette brev, at hvis en kommune indgår en ny leverandøraftale, så der kommer hjælpemidler med nye eller ændrede funktioner, skal kommunen i forhold til alle de borgere, der som en konsekvens af den nye leverandøraftale frem over vil modtage en anden type hjælpemiddel, foretage en konkret og individuel vurdering af, om det nye hjælpemiddel er det bedst egnede og billigste i forhold til borgerens behov. Kommunen skal i forhold til hver enkelt borger træffe en afgørelse herom, som kan påklages til Det Sociale Nævn. I disse tilfælde vil det således ikke være tilstrækkeligt, at kommunen blot meddeler de berørte borgere, at de frem over vil få en anden type hjælpemiddel.

Det skal dog understreges, at det altid vil bero på en konkret bedømmelse baseret på nøje produktkendskab, hvorvidt et nyt hjælpemiddel i forbindelse med leverandørskift, i RYK's præsentation et kateter, har nye eller ændrede funktioner i forhold til det hjælpemiddel, som en kommune tidligere har stillet til rådighed.

En sådan bedømmelse har jeg som minister ingen forudsætninger for at foretage, og jeg kan derfor heller ikke udtale mig om en kommunes vurdering af, hvilken fremgangsmåde i forhold til de berørte borgere, der skal anvendes ved indgåelse af nye leverandøraftaler.

Derudover kan der i det hele henvises til svaret på spørgsmål nr. 1 ad L 150 om samme problemstilling.

Med venlig hilsen
Mai Mercado